

SÈRIE 4

Exercici 1 (comú a ambdues opcions)

a)

<i>Prestació de serveis</i>	72.000
<i>Ingressos extraordinaris</i>	<u>2.500</u>
<i>Total ingressos</i>	74.500
<i>Amortització immobilitzat material</i>	9.000
<i>Interessos deutes a llarg term.</i>	4.000
<i>Publicitat, propaganda i rels. públiques</i>	9.500
<i>Reparacions i conservació</i>	19.500
<i>Sous i salaris</i>	30.000
<i>Seguretat Social a càrrec empresa</i>	<u>10.000</u>
<i>Total despeses</i>	82.000
<i>Resultat (pèrdua)</i>	(7.500)

b)

<i>Immobilitzat:</i>	29.000	<i>No Exigible:</i>	44.000
<i>Equipaments p. d'inf.</i>	12.000	<i>Capital social</i>	37.000
<i>Mobiliari</i>	30.000	<i>Reserves estatutàries</i>	7.000
<i>Propietat industrial</i>	8.000	<i>Exigible a llarg termini:</i>	49.900
<i>Amortitz. acumulada (21.000)</i>		<i>Deutes a llarg termini</i>	49.900
<i>Realitzable:</i>	61.400	<i>Exigible a curt termini:</i>	23.600
<i>Clients</i>	23.400	<i>Hisenda Pública, creditora</i>	3.000
<i>Crèdits a curt termini</i>	38.000	<i>Organismes Seg. Soc. creditors</i>	1.600
<i>Disponible:</i>	19.600	<i>Proveïdors, efectes cials. a pagar</i>	19.000
<i>Bancs i instit. de crèdit</i>	12.000	<i>Net patrimonial:</i>	(7.500)
<i>Caixa, euros</i>	7.600	<i>Resultat Compte P. i G.</i>	(7.500)
<i>Total Actiu</i>	110.000	<i>Total Passiu</i>	110.000

c)

Les ràtios demanades s'obtenen calculant la proporció:

<i>Ràtio de disponibilitat:</i>	$\text{Disponible} / \text{Exigible a curt}$
<i>Ràtio de liquiditat:</i>	$(\text{Disponible} + \text{Realitzable} + \text{Existències}) / \text{Exigible a curt}$
<i>Ràtio de solvència:</i>	$\text{Actiu} / (\text{Exigible a llarg} + \text{Exigible a curt})$

En el present cas:

$$\text{Ràtio de disponibilitat: } 19.600 / 23.600 = 0.83$$

$$\text{Ràtio de liquiditat: } (19.600 + 61.400) / 23.600 = 3.43$$

$$\text{Ràtio de solvència: } 110.000 / (23.600 + 49.900) = 1.49$$

d)

En primer lloc cal esmentar que l'empresa registra pèrdues (aproximadament un 10 % dels ingressos).

Per analitzar la situació financera a curt termini ens servirà la ràtio de liquiditat calculada amb anterioritat. El valor de la ràtio - triple del valor mínim - ens indica que l'empresa no pateix problemes a curt termini, essent lluny de la situació de "suspensió de pagaments".

Per analitzar la situació financera a llarg termini ens servirà la ràtio de solvència calculada amb anterioritat. El valor de la ràtio és una mica superior al valor mínim, per la qual cosa l'empresa si bé no incorre teòricament en situació d'insolvència a llarg termini ("fallida") hi està propera, sobre tot si hom utilitza el concepte de "valor de liquidació" en aquesta anàlisi.

Finalment, cal afirmar també que la disponibilitat de l'empresa és excessiva: mantenir quasi tres quartes parts de l'import de l'exigible a curt termini en el disponible no és una bona pràctica de gestió financera.

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En els dos primers apartats a) i b) d'aquest exercici es pretén conèixer si l'alumne sap identificar les diverses partides i ubicar-les en l'estat comptable corresponent. Per tant no s'hi ha de valorar possibles errades de càlcul numèric en llur resolució. En el tercer apartat c) s'ha de valorar la correcció de les fórmules utilitzades.

Lògicament, en el darrer apartat s'ha d'avaluar la coherència de la resposta de l'alumne amb les xifres que hagi obtingut en els apartats anteriors, sobre tot en el cas que hagi comès un error de càlcul i/o d'ubicació d'algun dels comptes inclosos en l'enunciat.

OPCIÓ A

Exercici 2

a)

Una nova màquina és un element de l'immobilitzat, per tant es tracta d'un element a llarg termini, el qual - en bona lògica - caldria finançar també a llarg termini. Les possibilitats més habituals són:

fonts pròpies:

- l'ampliació de capital

font alienes:

- préstec a llarg termini d'una institució financera
- crèdit (directe) del subministrador de la maquinària
- lísing

b)

L'import de les primeres matèries es comptabilitza en les existències o realitzable tècnic del balanç, essent per tant un element a curt termini, el qual - en bona lògica - caldria finançar també a curt. Les possibilitats més habituals són:

fonts pròpies:

- no hi ha cap font de finançament apropiada a curt termini

fonts alienes:

- préstec a curt termini per part d'una institució financera
- crèdit comercial, obtingut dels proveïdors de primeres matèries

PAUTA DE CORRECCIÓ:

Hom haurà de considerar vàlidament respost l'exercici quan l'alumne estableixi una correcta correspondència entre l'element del balanç a finançar i el venciment de la font de finançament a utilitzar.

Exercici 3

No existeix en la literatura econòmica un mínim d'acord quan es tracta de definir quan ha de considerar-se una empresa gran o petita; malgrat tot hi ha un consens en reconèixer uns quants criteris com els més habituals, malgrat que tampoc hi ha coincidència alhora de quantificar els límits que permeten establir les subdivisions de cadascuna de les possibles classificacions.

A la pràctica s'empra habitualment algun dels criteris següents en establir una classificació d'empreses industrials:

- nombre de treballadors
- volum de facturació (vendes o xifra de negoci)
- import dels actius
- valor dels fons propis
- import de l'immobilitzat net o de les inversions
- volum de beneficis
- recursos aliens o deutes de l'empresa
- valor afegit a la producció
- fluxos de caixa...

La Unió Europea ha establert els següents intervals per als tres primers criteris, malgrat que pot resultar de poca significació en el cas espanyol, concretament:

Empresa petita

- té menys de 50 treballadors
- el seu volum de facturació no supera 5.410.000 euros
- l'import dels actius (nets) no supera la xifra de 1.500.000 euros

Empresa mitjana

- té entre 50 i 250 treballadors
- el seu volum de facturació és superior 5.410.000 euros i inferior a 11.420.000 euros
- l'import dels actius (nets) és superior a 1.500.000 euros i inferior a 3.000.000 euros

Empresa gran

- té més de 250 treballadors
- el seu volum de facturació no supera 11.420.000 euros
- l'import dels actius (nets) supera la xifra de 3.000.000 euros

PAUTA DE CORRECCIÓ:

Hom haurà de considerar vàlidament respost l'exercici quan l'alumne faci esment, com a mínim, dels dos/tres criteris més habituals (els definits en primer lloc en l'anterior solucionari) de classificació de les empreses per dimensió, sempre que quantifiqui, també com a mínim, un d'ells.

Exercici 4

Existeixen força productes que poder ser objecte de reciclatge. A moltes de les nostres ciutats ja existeix una recollida selectiva de vidre, de plàstic i/o de cartró/paper (diaris, revistes, paper d'ordinador, sobres..). A més de qualsevol article, envàs o embalatge fabricat en alguna d'aquestes primeres matèries, es pot citar també - sense ànim d'exhaustivitat - els següents productes que es poden reutilitzar:

- els olis industrials i de consum domèstic
- l'aigua

Com a avantatges es poden citar:

raons econòmiques

- estalvi de costos empresarials (energètics..)
- reducció de les importacions de recursos naturals
- disminució del cost de recollida d'escombraries
- reducció del cost d'eliminació de residus
- supressió dels costos de les mesures de descontaminació (reducció dels efectes dels costos externs)

raons ecològiques

- menor utilització dels recursos naturals (aigua...)
- protecció del medi ambient
- reducció de la desforestació
- disminució de la contaminació
- reducció de l'impacte ecològic

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne demostrï que coneix els avantatges de l'activitat de reciclatge. Més que la correcció terminològica, hom haurà de valorar la coherència dels raonaments adduïts en la resposta.

Exercici 5

Una franquícia és un contracte entre dues empreses que cobreix una gamma àmplia de prestacions de serveis, i/o de subministraments de béns, a més de la cessió d'una denominació comercial i/o d'una marca . En virtut d'aquest contracte una empresa (franquiciadora) es compromet - d'acord amb unes estipulacions molt específiques- a posar a disposició d'una altra (franquiciada) una sèrie de drets d'ús d'elements immaterials (marca, assistència tècnica i comercial, normativa relacionada amb la prestació de serveis, exclusivitat de subministraments en una àrea territorial determinada, etc.) a canvi d'unes contraprestacions econòmiques, habitualment en forma de percentatge sobre la facturació i d'una quota fixa o d'entrada, anomenada també "dret de franquícia".

Com a exemples es poden citar les cadenes de restauració (Mc Donald, Pan & Co., Bocatta, i força pizzeries) i/o les de botigues de roba (Benetton, Massimo Dutti...)

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne demostrï que coneix el que és una franquícia. Per tant, més que la correcció terminològica, es valorarà el contingut de les seves explicacions i l'adequació dels exemples adduïts.

Exercici 6

La planificació es pot definir com el procés d'adopció avançada de decisions sobre el què - i com - s'ha de fer, tant a mig com a llarg termini. És per tant un procés, en base a unes previsions, de formulació i de selecció d'objectius, de determinació de les estratègies adients i de concreció del desenvolupament de polítiques, programes i pressupostos per a la consecució dels esmentats objectius.

Es poden citar, en conseqüència, com a elements d'un pla:

- *metes* (finalitats fonamentals de l'empresa)
- *objectius* (els resultats que es volen assolir)
- *polítiques* (principis bàsics o línies generals a seguir)
- *programes* (projecció dels recursos necessaris)
- *procediments* (concreció de les actuacions a dur a terme)
- *regles* (normativa detallada de funcionament)
- *pressupostos* (quantificació monetària del pla)

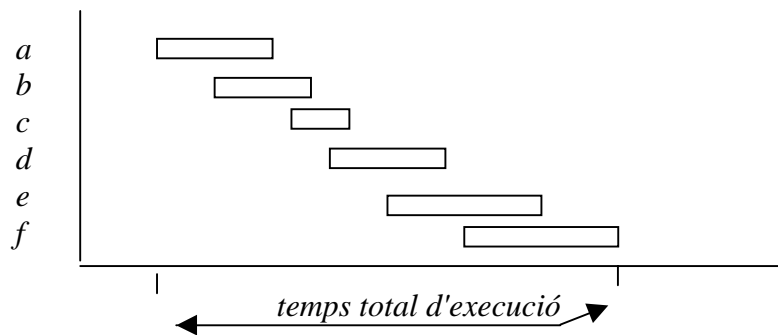
PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne demostrï que sap explicar la funció de planificació. Per tant, més que la correcció terminològica, es valorarà el contingut de les explicacions.

OPCIÓ B**Exercici 2****a)**

Les gràfiques GANTT consisteixen en el disseny d'unes barres (o rectangles) que es dibuixen horitzontalment, és a dir paral·lelament a l'eix d'abscisses, i que representen les diverses activitats que s'han de dur a terme en un projecte. L'eix d'ordenades d'aquestes gràfiques representa les diverses activitats o tasques, mentre que en el d'abscisses es reflecteix el temps (habitualment en dies) que tarda cada una d'elles en executar-se.

Així:

Totes les activitats representades de forma successiva en l'anterior gràfica es poden executar simultàniament, les de forma alternativa no s'executen al mateix temps.

b)

Per temps total (o mínim) d'execució d'un projecte s'entén el lapse de temps en el qual es triga a realitzar les activitats de l'esmentat projecte. Aquest és un concepte idèntic per als dos mètodes de planificació de la producció. Així, la durada total d'un procés es mesura, amb l'ajut de les gràfiques GANTT, per la llargària - de les parts de barres no superposades - compresa entre la primera i la darrera barra (o rectangle) dibuixades, tal com es mostra, amb l'ajut de fletxes, en la figura de l'apartat anterior.

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne demostrï que coneix com funcionen bàsicament les gràfiques GANTT. Per tant, el darrer apartat b) es considerarà vàlidament respost si l'alumne identifica el concepte de temps total amb la llargària de les barres de les gràfiques GANTT.

Exercici 3

Per "rendibilitat d'un producte" s'entén l'obtenció de beneficis gràcies a la venda de l'esmentat producte. Així, es pot definir també com el percentatge del total dels ingressos que corresponen a beneficis. Per això la fórmula de càlcul a emprar és:

$$\text{Benefici obtingut del producte} \cdot 100 / \text{Ingrés del producte}$$

o expressat d'una altra forma:

$$(\text{Ingrés del producte} - \text{Cost del producte}) \cdot 100 / \text{Ingrés del producte}$$

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne defineixi correctament, àdhuc en la seva expressió matemàtica, el concepte que es demana. En conseqüència, s'haurà de valorar tan la correcció del contingut com la de les expressions utilitzades per l'alumne en la seva resposta.

Exercici 4

El cost del (capital de) finançament es calcula sovint com una mitjana ponderada de tots els costos de les fonts de finançament utilitzades. Així, emprant una formulació matemàtica:

$$\text{Cost}_{\text{finançament}} = w_1 \cdot k_1 + w_2 \cdot k_2 + \dots + w_{n-1} \cdot k_{n-1} + w_n \cdot k_n$$

On: w_i és la proporció entre el capital obtingut d'una determinada font i i l'import total obtingut

k_i és el cost mitjà d'una font de finançament i

D'aquesta manera les empreses, a més d'obtenir fàcilment aquesta dada, poden seleccionar bé projectes d'inversió, bé elegir les fonts de finançament més adequades.

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne sàpiga explicar el concepte sol·licitat, amb l'ajut o no de la corresponent representació matemàtica. Es valorarà, en conseqüència, més la correcció en el contingut i en la terminologia emprada per l'alumne que l'encert de la formulació matemàtica, si és que l'alumne decideix incloure-la en la seva resposta.

Exercici 5

Per organització informal s'entén totes aquelles interaccions i relacions espontànies que es desenvolupen entre els diversos individus i components d'una empresa, l'existència de les quals transcendeix i afecta - tan positivament com negativa - a la normativa formal de l'organització, concretada sovint en l'organigrama de l'empresa. Així, les persones adquireixen en aquests grups informals una posició social que provoca que les pautes de comportament i de treball sovint no coincideixin amb les establertes formalment.

El fet de tenir amistat i/o coneixença amb un/a company/a de treball, de compartir una mateixa afeció (esports, col·leccionisme...), de procedir i/o habitar en una mateixa població i/o contrada, de posseir amistats comunes, d'haver viscut experiències semblants i/o de tenir inquietuds similars, etc. pot emprar-se com exemple per a refermar l'explicació.

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne reconegui el fet de l'existència de l'organització informal en les empreses. Per tant, s'ha de valorar sobretot el contingut de les seves explicacions i l'adequació dels exemples adduïts.

Exercici 6

El sistema Just-a-Temps ("Just-in-Time" ó "JiT") és un mètode integrat de gestió del proveïment i de la fabricació, l'objectiu del qual consisteix en eliminar tots els elements que no són necessaris en cada etapa del procés de fabricació i/o de proveïment, bàsicament per tal d'assegurar la qualitat dels productes i/o serveis de l'empresa i també de reduir llurs costos. En conseqüència, es propugna produir o subministrar exactament el nombre d'unitats en el moment en que aquestes són necessàries; aquest fet comporta que els materials i/o les mercaderies restin el mínim temps possible en l'empresa i d'altra banda - com a mínim, en teoria - la total desaparició dels estocs, tan de primeres matèries com de productes acabats, així com els que habitualment s'originen en el decurs del procés productiu. D'acord amb aquesta visió, és més important (atès que provoca més cost) mantenir els fluxos de producció que maximitzar la utilització de la maquinària.

Com a principals avantatges es poden citar:

- *l'estalvi (en termes de cost d'oportunitat) motivat per la desaparició de les existències*
- *la forta reducció dels costos reals (de gestió) del magatzem, atès que traslladen el gruix d'aquests costos als seus proveïdors*
- *la contínua adaptació a les necessitats del mercat: la producció pot ajustar-se en tot moment a la demanda real existent en el mercat*
- *integració dels proveïdors en el procés productiu de l'empresa*
- *la flexibilitat en el treball que comporta organitzar l'empresa per aplicar el sistema JiT*
- *l'existència d'una planificació acurada, principalment de terminis de lliurament i producció que permet eliminar el malbaratament de recursos l'escurçament dels lapses de fabricació*
- *el manteniment continu de la qualitat, que evita la fabricació d'unitats defectuoses*
- *la participació del treballador en la definició i en el manteniment d'aquest sistema.*

PAUTA DE CORRECCIÓ:

En aquest exercici es pretén que l'alumne mostri que sap definir el sistema Just-a-Temps i que coneix que el seu principal avantatge és la reducció de costos (tan reals com d'oportunitat). En conseqüència no s'haurà d'atorgar la qualificació màxima si l'alumne no recull aquesta doble argumentació, ni tampoc si el defineix tan sols com una tècnica de gestió d'inventaris. Tanmateix, hom valorarà el contingut més que la correcció terminològica de les exposicions de l'alumne.